

УДК 351.131.7:631.15

К. А. РЯБЕЦЬ,
кандидат юридичних наук, доцент,
докторант кафедри парламентаризму
та політичного менеджменту,
Національна академія державного управління
при Президентові України

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ШКІДЛИВИМ ДІЯМ ВОД В УКРАЇНІ

У статті визначено деякі недоліки в діяльності органів публічного управління, що створюють ризик щодо виникнення негативних наслідків шкідливої дії вод. Установлено відсутність належної теоретичної бази запобігання шкідливим діям вод як у правовому, так і в науковому полі. Сформульовано авторське визначення поняття “шкідлива дія вод”. Систематизовано компетентні органи публічного управління у сфері запобігання шкідливим діям вод. Виявлено численні недоліки законодавчо регламентованих заходів щодо запобігання шкідливій дії вод. Запропоновано здійснити науково-технічне напрацювання нових, більш досконалих видів досліджуваних заходів. З’ясовано неналежне фінансування заходів щодо запобігання шкідливим діям вод та запропоновано при розподілі державного бюджету враховувати, що подолання їх наслідків буде коштувати значно дорожче, ніж запобігання їм.

Ключові слова: публічне управління, шкідлива дія вод, законодавство, заходи, неналежне фінансування.

К. А. RIABETS,

Candidate of Juridical Sciences, Associate Professor, Doctoral Candidate at the Department of parliamentarism and political management, National Academy for Public Administration under the President of Ukraine

ORGANIZATIONAL AND LEGAL PRINCIPLES OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE FIELD OF PREVENTION OF HARMFUL ACTIONS OF WATERS IN UKRAINE

The article defines some shortcomings of the activities of public administration bodies, which poses a risk of negative consequences of harmful effects of water. The absence of a proper theoretical basis for preventing harmful effects of water in the legal and scientific circles has been established. Formulated the author's definition of the notion of “harmful effects of water”. The competent authorities of the public administration in the field of prevention of harmful actions of water are systematized. The numerous deficiencies of the regulated measures for preventing the harmful effects of water are revealed. It is proposed to carry out scientific and technical development of new, more advanced types of investigated measures. Improper financing of measures to prevent the harmful effects of water has been found out, and it is suggested, when allocating the state budget, that it will cost much more than a warning to overcome its consequences.

Key words: public administration, harmful effects of water, legislation, measures, inadequate financing.

Е. А. РЯБЕЦ,

кандидат юридических наук, доцент, докторант кафедры парламентаризма и политического менеджмента, Национальная академия государственного управления при Президенте Украины

ОРГАНИЗАЦИОННО-ПРАВОВЫЕ ОСНОВЫ ПУБЛИЧНОГО УПРАВЛЕНИЯ В СФЕРЕ ПРЕДОТВРАЩЕНИЯ ВРЕДНОГО ВОЗДЕЙСТВИЯ ВОД В УКРАИНЕ

В статье определены некоторые недостатки деятельности органов публичного управления, которые создают риск возникновения негативных последствий вредного воздействия вод. Установлено отсутствие надлежащей теоретической базы предотвращения вредного воздействия вод как в правовом, так и в научном поле. Сформулировано авторское определение понятия “вредное воздействие вод”. Систематизированы компетентные органы публичного управления в сфере предотвращения вредного воздействия вод. Вывявлены многочисленные недостатки законодательно регламентированных мероприятий по предотвращению вредного воздействия вод. Предложено осуществить научно-технические наработки новых, более совершенных видов исследуемых мероприятий. Выяснено

© Рябець К. А., 2018

ненадлежащее финансирование мероприятий по предотвращению вредного воздействия вод и предложено при распределении государственного бюджета учитывать, что преодоление его последствий будет стоить значительно дороже, чем предупреждение.

Ключевые слова: публичное управление, вредное воздействие вод, законодательство, меры, ненадлежащее финансирование.

Постановка проблеми. Забезпечення комфортного й безпечного проживання громадян у державі виключно за умови доброчесності, дисциплінованості у виконанні законодавчо покладених на них завдань та обов'язків без участі органів публічного управління неможливе. Свідченням цього є численна низка проблем, з якими людина стикається майже щоденно. При цьому певна їх кількість створює реальну загрозу не тільки майну чи здоров'ю громадян, а й спричиняє їх смерть. Так, наприклад, унаслідок катастрофічного паводка в 2008 р. у шести західних областях України загинуло приблизно 30 людей [11, с. 40]. Причинами цього є відсутність досконалої нормативно-правової бази діяльності компетентних органів публічного управління, належної системи та достатнього фінансування заходів щодо запобігання шкідливій дії вод.

Викладаючи чинники, що сприяють виникненню негативних наслідків шкідливої дії вод, не можемо залишити поза увагою положення постанови Верховної Ради України "Про заходи Кабінету Міністрів України щодо виконання законодавства України про мінімізацію збитків від руйнівної дії паводків і повеней, захист населених пунктів, народногосподарських об'єктів і земель від шкідливої дії вод", які свідчать про те, що в останні роки діяльність центральних і місцевих органів виконавчої влади зосереджується переважно на ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, пов'язаних із проявами шкідливої дії вод, а не на вжитті запобіжних заходів та мінімізації збитків. Причиною ситуації, що склалась, є недотримання природоохоронного законодавства, систематичне невиконання затверджених програм та відсутність належного контролю за їх реалізацією [14].

Відзначимо, що вказані недоліки діяльності органів публічного управління, що створюють передумови для виникнення негативних наслідків шкідливої дії вод, безумовно, свідчать про неефективне публічне управління в досліджуваній сфері.

У контексті викладеного особливої актуальності набуває наукове дослідження організаційно-правових засад публічного управління у сфері запобігання шкідливим діям вод в Україні та надання пропозицій щодо їх удосконалення.

Аналіз останніх публікацій за проблематикою та виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. На сьогодні наука публічного управління не має окремих наукових робіт, присвячених проблематиці щодо запобігання шкідливій дії вод. Однак цей напрям дослідження останніми роками користується достатньою популярністю в інших галузях науки. Так, у юридичному контексті було здійснено фундаментальне дослідження щодо правового забезпечення запобігання шкідливій дії вод (С.М.Власюк [2]); у географічному – максимально-го стоку весняного водопілля річок України (В.А.Овчарук [11]); у технічному – забезпечення екологічної безпеки довкілля шляхом моніторингу рівня паводкових вод (О.І.Клапоущак [8]); удосконалення комплексної оцінки природно-техногенного впливу на гідроекосистему (на прикладі Верхнього Дністра) (С.В.Качала [7]) та ін.

Формулювання цілей (мети) статті. На підставі аналізу організаційно-правових засад публічного управління у сфері запобігання шкідливим діям вод в Україні сформулювати пропозиції щодо їх удосконалення. Для реалізації мети дослідження необхідно вирішити такі завдання: виявити недоліки діяльності органів публічного управління, що створюють ризик щодо виникнення шкідливої дії вод; систематизувати компетентні органи публічного управління в досліджуваній сфері; визначити переваги та недоліки законодавчо регламентованої системи заходів щодо запобігання шкідливій дії вод, з'ясувати стан їх фінансування; надати пропозиції щодо удосконалення заходів публічного управління у сфері запобігання шкідливим діям вод.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Насамперед відзначимо, що проблема неефективної діяльності органів публіч-

ного управління у сфері запобігання шкідливим діям вод починається з відсутності як у правовому, так і в науковому полі належним чином обґрунтованого визначення поняття “шкідлива дія вод”.

Нині законодавчу основу в частині правового регулювання діяльності органів публічного управління у сфері запобігання шкідливим діям вод становлять відповідні положення Водного кодексу України [3]. Переважно вони зосереджені в гл. 21 (ст. 107, 108, 197¹), що має назву “Запобігання шкідливим діям вод та аваріям на водних об’єктах і ліквідація їх наслідків”. Досліджуючи сутність шкідливої дії вод, слушно зауважити прогалину ст. 1 Водного кодексу України, яка, регламентуючи низку термінів, що вживаються в ньому, позбавлена положень щодо поняття “шкідлива дія вод”.

У свою чергу, намагаючись все ж таки з’ясувати законодавчо регламентоване визначення досліджуваного поняття, ми звернули увагу на положення ст. 107 Водного кодексу України, які починаються таким формулюванням: “шкідливою дією вод є:”. Далі законодавець, не надаючи можливості досліднику Водного кодексу України усвідомити сутність поняття шкідливої дії вод, закріплює наступний перелік її видів: 1) наслідки повені, що призвели до затоплення і підтоплення земель та населених пунктів; 2) руйнування берегів, захисних дамб та інших споруд; 3) заболочення, підтоплення та засолення земель, спричинені підвищенням рівня ґрунтових вод унаслідок ненормованої подачі води під час зрошення, витікання із водопровідно-каналізаційних систем і перекриття потоків підземних вод при розміщенні великих промислових та інших споруд; 4) осушення земель, зумовлене забором підземних вод у кількості, що перевищує встановлені обсяги відбору води; 5) забруднення (засолення) земель у районах видобування корисних копалин, а також після закінчення експлуатації родовищ та їх консервації; 6) ерозія ґрунтів, утворення ярів, зсувів і селей.

У результаті проведеного нами дослідження водного законодавства країн ближнього зарубіжжя було встановлено, що, на протигагу вітчизняному Водному кодексу, Водний кодекс Республіки Білорусь у ст. 1 (“Основні поняття та їх визначення”) закріплює визначення поняття “шкідлива дія вод – затоплення, підтоплення та інший шкідливий вплив поверхневих і підземних вод на визначені території та об’єкти” [4].

Досить цікавим є підхід правової регламентації поняття “шкідлива дія вод” у Російській Федерації. Після розпаду Радянського Союзу в ній було прийнято дві редакції Водного кодексу, у яких досліджуване поняття розкривається в дещо інших формулюваннях. Зокрема, у ст. 1 Водного кодексу РФ від 16 листопада 1995 р. [5] поняття “шкідлива дія вод” визначене тим самим змістом, що й у Водному кодексі Республіки Білорусь; у ст. 1 Водного кодексу РФ від 03 червня 2006 р. [6] воно викладене як: “негативна дія вод – затоплення, підтоплення, руйнування берегів водних об’єктів, заболочування й інший негативний вплив на визначені території та об’єкти”.

Дослідження національних підзаконних нормативно-правових актів дало можливість виявити поняття “шкідлива дія вод” у положеннях наказу Міністерства екології та природних ресурсів України “Про єдине міжвідомче керівництво по організації та здійсненню державного моніторингу вод” [13], що втратив чинність 10 березня 2017 р. У ньому означене поняття розкривається як явища і процеси, що відбуваються за прямої або непрямої (побічної) участі вод, які завдають шкоди навколишньому середовищу, населенню й народному господарству.

У свою чергу, в акті нормативно-технічного характеру – ДСТУ 3041-95 “Система стандартів у галузі охорони навколишнього середовища та раціонального використання ресурсів. Гідросфера. Використання і охорона води. Терміни та визначення” [15] поняття “шкідлива дія вод” викладене під дещо видозміненою назвою, а саме: “шкідливий вплив води – руйнівні процеси, заподіяні водою, що завдають шкоди навколишньому середовищу, населенню та економіці”.

У науковій сфері значний інтерес до дослідження шкідливої дії вод виявив С.М.Власюк. Він обрав об’єктом своєї дисертаційної роботи суспільні відносини, що виникають у процесі запобігання шкідливій дії вод, усунення та ліквідації її наслідків. На підставі аналізу видів шкідливої дії вод, міжнародного та зарубіжного законодавства С.М.Власюк прийшов до ви-

сновку, що під поняттям шкідливої дії вод необхідно розуміти явища (події) і процеси, які відбуваються за прямої або непрямої (побічної) участі вод (поверхневих (у тому числі морських), підземних та атмосферних), як нашої країни, так і транскордонних вод, які завдають шкоди навколишньому природному середовищу, населенню та об'єктам економіки [2].

На наш погляд, для вдосконалення теоретичних засад діяльності органів публічного управління у сфері запобігання шкідливим діям вод необхідно доповнити ст. 1 Водного кодексу України поняттям “шкідлива дія вод” у наступному формулюванні: спричинені водою явища і процеси, що негативно впливають на стан довкілля, життєдіяльність населення, здійснення господарської та іншої діяльності.

Безумовно, організація роботи щодо запобігання шкідливій дії вод є завданням публічного управління. У результаті дослідження положень Водного кодексу України нами було систематизовано компетентні органи публічного управління із зазначенням їх повноважень у досліджуваній сфері, а саме:

– Кабінет Міністрів України здійснює організацію і координацію робіт, пов'язаних із запобіганням наслідкам шкідливої дії вод (ст. 14);

– центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, здійснює заходи, пов'язані із запобіганням шкідливій дії вод, включаючи протипаводковий захист сільських населених пунктів та сільськогосподарських угідь (ст. 16);

– Рада міністрів Автономної Республіки Крим здійснює заходи, пов'язані із запобіганням шкідливій дії вод, включаючи протипаводковий захист населених пунктів та земель (ст. 17⁻¹).

Відзначимо, що більшість шкідливих наслідків води по своїй суті є природним феноменом, якому не можна запобігти. Проте окрема діяльність людини може значно зменшити їх негативний вплив. У зв'язку з цим у нашій державі розроблена та здійснюється система заходів щодо запобігання шкідливій дії вод. Вона законодавчо регламентована у ч. 2 ст. 107 Водного кодексу України та передбачає: 1) залуження та створення лісонасаджень на прибережних захисних смугах, схилах, балках та ярах; 2) будівництво протиерозійних гідротехнічних споруд, земляних валів, водоскидів, захисних дамб, водосховищ-регуляторів; 3) спорудження дренажу; 4) укріплення берегів тощо.

У сучасних умовах ведення водогосподарської діяльності захист територій від шкідливої дії вод забезпечують водовідвідні канали (1296 км), водозахисні дамби (726 км), берегоукріплення (276 км), водосховища (9 од.) та інші інженерні споруди [9].

Практика свідчить, що на регіональному рівні з метою запобігання та зменшення впливу шкідливої дії вод Управління Державного агентства водного господарства України проводить низку організаційних та технічних заходів шляхом: винесення із зон можливого затоплення об'єктів господарської діяльності, житлових та господарських будівель; розчистки русел річок та струмків; заборони нового будівництва у зонах можливого затоплення; здійснення належного догляду за технічним станом штучних підпірних та водоскидних споруд; улаштування водовідведення дощових та талих вод із понижених або замкнених ділянок земної поверхні; будівництва дренажу в місцях періодичного підвищення рівнів ґрунтових вод; обґрунтування нормальних рівнів води існуючих та тих, що будуються, штучних водойм; будівництва сухих регулюючих ємностей для перерозподілу річкового стоку в часі; проведення лісомеліоративних робіт, будівництва гідротехнічних споруд з метою закріплення ярів, балок та зменшення ерозії ґрунтів [16].

Сьогодні найбільшої критики зазнає діяльність органів публічного управління в частині відсутності належного контролю за стиглими масивами захисних лісонасаджень, корінцева система яких уже зараз має водорегулюючу здатність. Принагідно зауважимо, що нині вина лісоохоронних органів у незаконній вирубці лісу визнана вже на судовому рівні. Так, зміст постанови Вищого господарського суду України від 26 січня 2017 р. свідчить, що цивільно-правову відповідальність за порушення лісового законодавства мають нести не лише особи, які безпосередньо здійснюють самовільну вирубку лісів, а також постійні лісокористувачі, вина яких полягає в допущенні та неперешкоджанні їх працівниками незаконному вирубуванню

лісових насаджень унаслідок неналежного виконання ними своїх службових обов'язків. Протиправна бездіяльність таких осіб полягає в незабезпеченні працівниками постійних лісокористувачів охорони і захисту лісів, унаслідок чого відбувається вирубування дерев невстановленими особами [12].

Наступним негативним аспектом діяльності органів публічного управління в досліджуваній сфері є відсутність досконалої інженерно-технічної системи заходів щодо запобігання шкідливій дії вод, у якій недоліків значно більше, ніж переваг. Зокрема, фахівці щодо берегоукріплення визначають *перевагою*: зменшення руйнування берегів на ділянці, яка захищається; *недоліком*: зменшення природного мандрування русла річки; потребу витрат на проведення робіт для утримання його в працездатному стані та для проведення ремонтних робіт. Щодо захисної дамби визначають *перевагою*: захист від затоплення локальної (обмеженої) території; *недоліком*: зменшення площі природного розливу паводкових чи повеневих вод на заплаві; потребу певної площі під своє місце розташування; її захисну функцію, яка спрацьовує лише до рівня паводка, взятого за основу при будівництві; потребу витрат для проведення робіт з її утримання в належному стані та на проведення ремонтних робіт. Щодо сухої протипаводкової акумулюючої ємності визначають *перевагою*: тимчасову акумуляцію паводкових вод, які потім протягом кількох днів повільно спускають; *недоліками*: обмеження господарської діяльності на території, на якій прогнозується затоплення; потребу фінансових витрат при її проектуванні, будівництві та експлуатації [1].

Водночас проведений науковцями-водогосподарниками аналіз роботи протиерозійних гідротехнічних споруд у натурних умовах [10, с. 267] показує, що під час експлуатації дороги протиерозійні споруди руйнуються або функціонують незадовільно, або виходять з ладу. Особливо численні руйнування водозатримувальних валів простежуються в результаті переливу води через гребінь валу.

Проаналізувавши різні погляди науковців стосовно заходів щодо запобігання шкідливій дії вод, необхідно зробити висновок, що вони потребують відповідного фінансування, яке в сучасній несприятливій економічній ситуації відсутнє. Підтвердженням цього є інформація, надана Басейновим управлінням водних ресурсів ріки Тиса, що є складовою Державного агентства водних ресурсів України, відповідно до якої щорічно на протипаводкові заходи виділяється 200 тис. грн, що становить 30% від необхідної суми коштів [17].

Висновки і перспективи подальших досліджень. Проведений аналіз наукових робіт і практичного досвіду з означеної проблематики свідчить, що публічне управління у сфері запобігання шкідливим діям вод залишається на сьогодні недостатньо системно та глибинно вивченим і дослідженим у наукових роботах.

Практична діяльність органів публічного управління в окресленій сфері та ефективність заходів щодо запобігання шкідливій дії вод не завжди відповідають вимогам забезпечення необхідного рівня безпеки людини, що, безумовно, є неприпустимим під час проведення сучасних демократичних реформ. У зв'язку з цим публічне управління у сфері запобігання шкідливим діям вод потребує негайного вдосконалення. Розпочати цей процес, на наш погляд, необхідно з напрацювання єдиної теоретичної бази запобігання шкідливій дії вод, яку в подальшому необхідно покласти в основу нормативно-правової бази діяльності компетентних органів публічного управління.

Зважаючи на те, що заходи запобігання шкідливій дії вод мають велику кількість недоліків, вони потребують нових науково-технічних напрацювань, які повинні стати пріоритетним напрямом досліджень науково-дослідних інститутів у галузі водного господарства. Інакше очікувати на суттєве підвищення рівня ефективності діяльності органів публічного управління у сфері запобігання шкідливим діям вод видається неможливим.

Розроблені на сьогодні заходи щодо запобігання шкідливій дії вод потребують відповідного фінансування. Неналежне їх фінансування створює потенційний ризик виникнення негативних наслідків шкідливої дії вод, подолання яких буде коштувати значно дорожче,

ніж запобігання їм. Викладене повинно чітко усвідомлюватися розпорядниками державного бюджету.

Перспективами подальших досліджень щодо порушеної проблеми є аналіз діяльності органів публічного управління у сфері ліквідації наслідків шкідливої дії вод.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрусак В. В. Протипаводкові споруди. Дії населення при загрозі та затопленні паводковими водами: пам'ятка для населення / В. В. Андрусак. – Чернівці, 2012. – 19 с.
2. Власюк С. М. Правове забезпечення запобігання шкідливої дії вод [Електронний ресурс] : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06 / Власюк Святослав Миколайович. – Харків, 2011. – 222 с. – Режим доступу : <https://mydisser.com/ru/catalog/view/9473.html>
3. Водний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України від 6 черв. 1995 р. № 213/95-ВР. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/213/95-вр>
4. Водный кодекс Республики Беларусь [Электронный ресурс] : Закон Республики Беларусь от 30 апр. 2014 г. № 149-З. – Режим доступа : <http://kodeksy.by/vodnyu-kodeks/statya-52>
5. Водный кодекс Российской Федерации : Закон Российской Федерации от 18 окт. 1995 г. № 167-ФЗ // Собрание законодательства Российской Федерации. – 1995. – № 47. – Ст. 4471.
6. Водный кодекс Российской Федерации : Закон Российской Федерации от 03 июня 2006 г. № 74-ФЗ // Собрание законодательства Российской Федерации. – 2006. – № 23. – Ст. 2381.
7. Качала С. В. Удосконалення комплексної оцінки природно-техногенного впливу на гідросистему (на прикладі Верхнього Дністра) : дис. ... канд. техн. наук : 21.06.01 / Качала Софія Віталіївна. – Івано-Франківськ, 2018. – 217 с.
8. Клапоуцак О. І. Забезпечення екологічної безпеки довкілля шляхом моніторингу рівня паводкових вод : дис. ... канд. техн. наук : 21.06.01 / Клапоуцак Оксана Ігорівна. – Івано-Франківськ, 2015. – 160 с.
9. Морська Т. В. Інноваційний розвиток сільських територій як наслідок удосконалення транскордонних зв'язків [Електронний ресурс] / Т. В. Морська // Міжнародний науковий журнал "Інтернаука". – 2017. – № 15 (2). – С. 50–54. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/mnj_2017_15%282%29__11
10. Натурні дослідження протиерозійної ефективності гідротехнічних споруд / Л. Ю. Чернишевська, Я. В. Шевчук, С. М. Ворошнов та ін. // Меліорація і водне господарство. – 2011. – Вип. 99. – С. 267–275.
11. Овчарук В. А. Максимальний стік весняного водопілля річок України: розрахункові моделі та їх реалізація : дис. ... д-ра геогр. наук : 11.00.07 / Овчарук Валерія Анатоліївна. – Одеса, 2017. – 569 с.
12. Постанова Вищого господарського суду України від 26 січ. 2017 р. у справі № 927/677/16 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://protokol.com.ua/ru/postanova_vgsu_vid_26_01_2017_roku_u_spravi_927_677_16/
13. Про єдине міжвідомче керівництво по організації та здійсненню державного моніторингу вод [Електронний ресурс] : наказ Міністерства екології та природних ресурсів України від 24 груд. 2001 р. № 485. – Режим доступу : <http://consultant.parus.ua/?doc=0370BC4B63>
14. Про заходи Кабінету Міністрів України щодо виконання законодавства України про мінімізацію збитків від руйнівної дії паводків і повеней, захист населених пунктів, народно-господарських об'єктів і земель від шкідливої дії вод [Електронний ресурс] : Постанова Верховної Ради України від 6 лют. 2003 р. № 494-IV. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/494-15>
15. Система стандартів у галузі охорони навколишнього середовища та раціонального використання ресурсів. Гідросфера. Використання і охорона води. Терміни та визначення: ДСТУ 3041-95 від 28 берез. 1995 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://online.budstandart.com/ru/catalog/document.html?iddoc=74302>

16. Хмельницьке районне управління водних ресурсів [Електронний ресурс] : офіційний сайт. – Режим доступу : <http://хмовр.укр/flood-protection.php>
17. Чіпак В. Протипаводкові заходи фінансуються лише на 30% [Електронний ресурс] / В. Чіпак. – Режим доступу : <http://voloshyna.org.ua/3358-protipavodkov-zahodi-fnansuyutsya-lishe-na-30.html>

REFERENCES

1. Andrusiak, V. V. (2012), Protipavodkovi sporudy. Dii naselennia pry zahrozi ta zatoplenni pavodkovymy vodamy [Anti-flood structures. Actions of the population in case of threat and floods with flood waters]: pamiatka dlia naselennia, Chernivtsi, Ukraine.
2. Vlasiuk, S. M. (2011), Pravove zabezpechennia zapobihannia shkidlyvoi dii vod: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.06 “Legal protection of the harmful effects of water”, Kharkiv, Ukraine, available at: <https://mydisser.com/ru/catalog/view/9473.html>, (accessed 3 May 2018).
3. Vodnyi kodeks Ukrainy [Water Code of Ukraine] Zakon Ukrainy vid 6 cherv. 1995 r. # 213/95-BP, available at: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/213/95-вр>, (accessed 3 May 2018).
4. Vodniy kodeks Respubliki Belarus [Water Code of the Republic of Belarus] Zakon Respubliki Belarus ot 30 apr. 2014 g. # 149-3, available at: <http://kodeksy.by/vodnyy-kodeks/statya-52>, (accessed 3 May 2018).
5. Vodniy kodeks Rossiyskoy Federatsii [Water Code of the Russian Federation] Zakon Rossiyskoy Federatsii ot 18 okt. 1995 g. # 167-FZ, Sobranie zakonodatelstva Rossiyskoy Federatsii, Russia.
6. Vodniy kodeks Rossiyskoy Federatsii [Water Code of the Russian Federation] Zakon Rossiyskoy Federatsii ot 03.06.2006 g. # 74-FZ, Sobranie zakonodatelstva Rossiyskoy Federatsii, Russia.
7. Kachala, S. V. (2018), Udoshkonalennia kompleksnoi otsinky pryrodno-tekhnolohichnoho vplyvu na hidroekosystemu (na prykladi Verkhnoho Dnistra): dys. ... kand. tekhn. nauk: 21.06.01 “Improvement of the comprehensive assessment of the natural and man-made impact on the hydroelectric system (on the example of the Upper Dniester River)”, Ivano-Frankivsk, Ukraine.
8. Klapoushchak, O. I. (2015), Zabezpechennia ekolohichnoi bezpeky dovkillia shliakhom monitorynhu rivnia pavodkovykh vod: dys. ... kand. tekhn. nauk: 21.06.01 “Ensuring ecological safety of the environment by monitoring the level of flood waters”, Ivano-Frankivsk, Ukraine.
9. Morska, T. V. (2017), Innovatsiyni rozvytok silskykh terytorii yak naslidok udoshkonalennia transkordonnykh zviazkiv [Innovative development of rural areas as a consequence of improving cross-border links], Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal “Internauka”, # 15 (2), 50-54, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/mnj_2017_15%282%29__11, (accessed 3 May 2018).
10. Naturni doslidzhennia protyeroziinoi efektyvnosti hidrotekhnichnykh sporud [Natural studies of anti-erosion efficiency of hydraulic structures] / L. Yu. Chernyshevska, Ya. V. Shevchuk, S. M. Voroshnov et al. – Melioratsiia i vodne hospodarstvo, # 99, 267–275.
11. Ovcharuk, V. A. (2017), Maksymalni stik vesnianoho vodopillia richok Ukrainy: rozrakhunkovi modeli ta yikh realizatsiia: dys. ... d-ra heoh. nauk: 11.00.07 “Maximum drainage of spring flood waters of Ukraine: estimated models and their implementation”, Odessa, Ukraine.
12. Postanova Vyshchoho hospodarskoho sudu Ukrainy [Resolution of the Supreme Economic Court of Ukraine] vid 26 sich. 2017 r. u spravi № 927/677/16. available at: http://protokol.com.ua/ru/postanova_vgsu_vid_26_01_2017_roku_u_spravi_927_677_16/, (accessed 3 May 2018).
13. Pro yedne mizhvidomche kerivnytstvo po orhanizatsii ta zdiisnenniu derzhavnoho monitorynhu vod [On a single interagency manual on the organization and implementation of state monitoring of waters] nakaz Ministerstva ekolohii ta pryrodnykh resursiv Ukrainy vid 24 hrud. 2001 r. # 485, available at: <http://consultant.parus.ua/?doc=037OBC4B63>, (accessed 3 May 2018).
14. Pro zakhody Kabinetu Ministriv Ukrainy shchodo vykonannia zakonodavstva Ukrainy pro minimizatsiiu zbytkiv vid ruinvnoi dii pavodkiv i povenei, zakhyst naselenykh punktiv,

narodnohospodarskykh ob'ektiv i zemel vid shkidlyvoi dii vod [About measures of the Cabinet of Ministers of Ukraine on implementation of the legislation of Ukraine on minimization of losses from destructive actions of floods and floods, protection of settlements, national economic objects and lands from harmful actions of water] Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 6 liut. 2003 r. # 494-IV, available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/494-15>, (accessed 3 May 2018).

15. Systema standartiv u haluzi okhorony navkolyshnoho seredovyshcha ta ratsionalnoho vykorystannia resursiv. Hidrosfera. Vykorystannia i okhorona vody. Terminy ta vyznachennia [System of standards in the field of environmental protection and rational use of resources. Hydrosphere. Use and protection of water. Terms and definitions] DSTU 3041-95 vid 28 ber. 1995 r., available at: <http://online.budstandart.com/ru/catalog/document.html?iddoc=74302>, (accessed 3 May 2018).

16. Khmelnytske raionne upravlinnia vodnykh resursiv (2018), [Khmelnytsky District Water Resources Administration]: ofitsiyni sait, available at: <http://xmobp.ykp/flood-protection.php>, (accessed 3 May 2018).

17. Chipak, V. (2017), Protypavodkovi zakhody finansuiutsia lyshe na 30% [Anti-flood measures are funded only by 30%], available at: <http://voloshyna.org.ua/3358-protipavodkov-zahodifnansuyutsya-lishe-na-30.html>, (accessed 3 May 2018).

SUMMARY

Introduction. The problem of providing people with quality drinking water makes the public administration authorities pay more attention to it. In recent years, the National Security and Defense Council of Ukraine has twice emphasized the catastrophic situation in the field of water supply and drainage. In addition, the result of this is the development and adoption of specific laws and regulations that are not specific to Ukraine until recently. However, taking into account the current water and ecological crisis, the declarative of many of their provisions was confirmed. Accordingly, this situation shows that the adoption of legislation, without developing an effective mechanism for its implementation does not mean a practical adjustment of its object. In this connection, it was found necessary to study the national political views in the water sector, which are reflected in the legally established areas of state water policy.

Analysis of publications. The introduction of European principles and approaches to public water management in Ukraine covers a wide range of state water policy directions, which is accompanied by intensive work on the legal and regulatory framework for their implementation in recent years. The directions of state water policy are investigated fragmentarily in the works of V.A.Golana, I.V.Gopchaka, T.O.Basyuk, N.M.Osadchaya, Yu.B.Nabivanets, V.A.Stashuka, M.A.Khvesika, A.V.Yacyka, M.V.Yatsyuka and others. In turn, in the science of public administration complex research on the formation of state water policy in the light of recent changes in the legislation are absent.

Goal. The purpose of the paper is to determine, on the basis of the analysis of sectoral legislation and its application practice, the priority directions of the state water policy of Ukraine. To achieve the research goal, the following tasks need to be addressed: to analyze regulatory legal acts on state water policy; to organize public administration bodies in relation to the formation and implementation of the directions of state water policy; to determine the reasons for the ineffective activity of the investigated system of public administration bodies and ways to overcome them; to submit proposals on the formation of a new model of activity of public administration bodies in the water sector.

Results. State water policy is an important part of the national environmental policy. It is closely linked with the economic, social, cultural and other spheres of society's life.

The author's definition of the concept of state water policy is provided, under which it is necessary to consider the complex of directions of the governing activity of the bodies of public administration of the water management complex, which are directed to fulfill the tasks assigned by the society to the industry of the water sector and are clearly consistent with the norms of legislation.

There is a lack of a common list of state water policy directions at the legislative level. The analysis of the legislation of Ukraine provided an opportunity to systematize public administration

bodies on the implementation of state water policy, indicating the tasks and powers regulated by them in the investigated branch. Taking into account the current critical state of water resources, the conclusion is reached regarding their inefficient activity, which is not able to properly implement the legislatively determined directions of state water policy, and therefore the needs of society in the water.

The reasons of ineffectiveness of the system of public management bodies of the investigated branch, which consist in absence of well-defined mutually agreed principles of activity, are analyzed; not in line with the integrated approach; the presence of imperfect legislation. A dominant way to overcome the above factors is to consider urgent reform of the public administration through the transition to integrated water resources management.

The result should be the creation of a management model that takes into account the interests of the state as a whole, of individual regions, of the public and clearly follows the requirements of special legal norms consistent with the current legislation and backed up by adequate financial support. Prospects for further research on the issue raised are the justification of effective instruments and mechanisms for implementing state water policy in accordance with the requirements of the European integration process.